

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa „C.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko Zakładom [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 lipca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].

z dnia 24 lipca 2019 r., sygn. akt I AGa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od „C.” Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w K. na rzecz Zakładów

[...] Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w Ł. kwotę 2700 (dwa tysiące

siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania

kasacyjnego.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 24 lipca 2019 r. Sąd Apelacyjny w [...]. oddalił apelację „C.” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z 27 marca 2018 r., w sprawie przeciwko Zakładom [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zapłatę, oraz orzekł o kosztach procesu.

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła powódka, powołując się na naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 391 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c., art. 316 § 1 w zw. z art. 391 k.p.c., art. 84 w zw. z art. 88 § 1 i 2 k.c. oraz art. 410 w zw. z art. 405 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

4. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się

instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie. Tak więc, nie w każdej sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, w przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się wbrew obowiązującym regulacjom sądem trzeciej instancji. Nie jest rolą Sądu Najwyższego korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

5. Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna z uwagi na oczywiście błędne zastosowanie przepisu prawa materialnego - art. 84 k.c.

6. Oczywiście zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się również, że dla stwierdzenia, że w sprawie wystąpiła przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżący powinien wskazać konkretne, naruszone przez sąd przepisy, a także powinien przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 września 2013 r., III SK 4/13, niepubl.).

Skarżąca nie przedstawiła dostatecznych argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, nie wykazała sprzeczności orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi

zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. Argumentacja zawarta w skardze kasacyjnej koncentruje się na wskazaniu na niewłaściwe zastosowanie art. 84 k.c. poprzez przyjęcie przez Sąd drugiej instancji, że pozwana pozostawała w błędzie co do waluty w jakiej zobligowana była do zapłaty w ramach zawartej przez strony umowy. Skarżąca ogranicza się jednak do przedstawienia własnej, odmiennej niż dokonana przez Sąd drugiej instancji, oceny tej okoliczności i podania, że pozwana świadomie złożyła oświadczenie woli w ten sposób, że akceptowała ustalenia stron w walucie obcej. Sama tak odmienna ocena nie jest jednak wystarczająca dla przyjęcia, że skarżąca wykazała kwalifikowane, widoczne *prima facie*, naruszenie przepisów prawa. Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje, że skarżąca przedstawiła w nim jedynie skróconą i zmienioną wersję uzasadnienia niektórych zarzutów kasacyjnych, do których wprost się odwołuje. Powtórzenie bądź odwołanie się do argumentacji przedstawionej na uzasadnienie podstaw skargi jest nieskuteczne, gdyż podstawy te podlegają badaniu dopiero w ramach rozpoznania skargi, po jej przyjęciu do rozpoznania.

9. Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekając na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.